

1000 Hilsener
til T. og
Beyers.
O Din
egen
Boel.
Fuglsang 28 Maj

Min elskede Tina!
Du tror vel jeg er rent
gal, når jeg begynder
med at sige, at det bli-
vet et Galopbrev, da jeg
var så meget an Prene?
Jeg har så meget at tale
med Dig an og Lysten til
at skrive mangler mig
ikke, men her er stadig
så meget at gøre lige
siden jeg i Imdags kom
hjem. Forresten skal man
ikke klage derover, det er
det lykkeligste. Jeg var
bevæget ved atter at
komme hjem og Naturen

havde jo pyntet sig på
det aller bedste; Løvet er
så fyldigt og uden kunst
kuller, Pyreneer og Guldrøje
blanstrer sammen med
Kastanjerne og i Bedene
er her Tulipaner og For
glemmigejer. Men i Huset
var her Roderi, J. v. s. i
Hulen, hvor en Kaldelovs
mand havde revet Ormen
med og lige var begyndt
at bygge den op igjen. Jeg
ved ikke om Du kender
det Prineri det medfører?
ellers var her rent over
alt, men han var uheldig
vi sammen 3 Dage senere
end vi havde ventet.
Altså vi måtte broede
N's Stue omme i Din.

Så har jeg set og snakket
og ordnet så Tiden er fløjet.
Gæster har vi også haft
først Ly en Dag, så kom der
Telefon fra Godfred Lorenz
som jo har været syg an
han måtte komme Dagen
efter. Atter Dagen efter
Marie A. og igår Gerda
Flammerich og Olaf Lorenz.
Heldigvis er Arida nu i
Orden igen, for det er ilde
morsomt at have Gæster
under unormale Forhold.
Jeg ved ikke om Du havde
hørt om G. L.? Han blev
kludselig for en Måned
tid siden lam i det halve
Ønsigt, frygtlig ubygge-
ligt, Fortie bemærkede
Lehrimeret. Læserne sød

Det kom af Kærlighed og hun
har gennemgaaet en Passage
og Elektricitetskur. Gud
ske Lov er hun meget bed-
re, men hun må være forsig-
tig og intet bestille endnu
i 2 Maaneder. Lige efter
Paise rejser hun med kassen
med til en Luft og Kædetvands
kur i Tyrol. Forresten bli-
vor vi ikke så mange i
Ferien, som vi havde tænkt
Tante Blara tør desværre
ikke, da hun stadig lider af
den Blærelidelse, Abrius
kammer først i Sammerfe-
rien og Carl Stielsen kam-
mer naturligtvis ikke da
han skal til Dig. Dermed
venter vi Ly og hele Fami-
lien Rudsæl. Jeg synes det
er godt af ja den herover
en Sams.

5/ Sdag har vi altså været
i Kirke og an lidt skal vi
lesse i Bogen og drille the
Godfred vi så gjæmme dem
og de 2 Pigebørn kan jo
ikke få nok af den slags.
Carl Rosen er nu kom
met fra Oringe og skivte
sigar. Mr. Telefan ud kan
måtte komme san nu på
Torsdag. Vi svarede dog, at
vi hellere vilde bede ham
komme efter Paise. Jeg
synes at Feldsabet var
for uharmonisk og G.L.
turde n. G. a. sine færrer
ikke være sammen med
ham. - Nu kommer jeg
endelig til Fløvedsagen
at talke Dig så kjærligt
for Dit forjærdelig spæ
Brev, san gjorde mig så

glad, trods det at jeg maa
bede Du slytes jeg havde
skrevet for lidt under min
Rejsetid. Det beviser ja
lem at Du loeder og mig
mit Afskedstyt! Ja, jeg
skrev maaske ikke sa ofte
men lush na, naar jeg
Aver Dag skrev til D. Kort
eller Brev og desuden har
de en Del andet Skriveri
var det næsten svært at
overkomme. Ofte var jeg
træt, naar jeg var na den
de fra Morgen til Aften
i Ram; mine Breve have
maaske ogsaa Træg deraf.
Nej, Du har Ret, jeg var
ikke sa glad og det var
jeg fra først af ikke. Du
fortryder jeg det, eller

bebrejder jeg mig at jeg
ikke opd. det mere hvad
så mange Kæmper suk-
ker efter. Men Langslev
efter Nigge og Hjemmet
havret med Ansvarsføle-
se for Ly og lidt Engstelse
gjorde det naturligvis. For
Resten, når jeg nu tænker
på Ram iser, er det med
Glæde. Der var dejligt og
vi brugte Tiden godt. Der
spilte jeg mig absolut gla-
dest og det gjorde Ly også.
Var der ikke blevet for
varmt, havde det også ve-
ret bedst at blive der lidt
Tiden. Den moderne Ud-
vikling var jo ret uover-
nelig, alle Nationer an-
så var Sahavere, Amerisane

mere, Berbere og andre man
knapt regner med, havde
deres Udstilling. Alt i alt
må man sige at vi 3 nor-
diske Lande stod smukt b.
de andre Fels søvestige, Fels
overrealistiske Kunst. Duamer
ikke hvor Iledante og spøjige
Staliemene f. Øx: vare! Nu
gerne vare delvis god, han
de bl. a. dejlige Portraiter.
Både Norge og Danmarks
synes jeg dog kunde være
bedre repræsenteret vi havde
så mange ^{dejlige Ting} Hammerskjold, Nede
Oinar Nielsen, hvad der
vilde noget gråt. Omans
Billeder lang smukt og i god
Lys; især Tobias så godt ud.
Desværre hangte Willen-
sens store Akerbilled
imellem, hvad der vilde
uroligt. Der er nogen